

Jméno a příjmení	Rodné číslo

- 1) Napište algoritmus pro rychlé třídění (quicksort).
- 2) Napište algoritmus pro vložení položky na konec dvousměrného seznamu.
- 3) Napište algoritmus pro vyhledání položky v binárním stromu.
- 4) Vysvětlete využití výjimek (v jazyce C++).
- 5) Co je to destruktork, kdy je volán ?
- 6) Jaký má vliv první středník v následujících příkazech:

```
while (n < 10) ; n ++ ;
```
- 7) Vyberte vhodný příkaz pro vyhledávání hodnoty v seznamu:
a)

```
while (p->key != value && p != NULL) p = p->next;
```


b)

```
while (p != NULL && p->key != value) p = p->next;
```


Výběr zdůvodněte.
- 8) Napište deklaraci šablony třídy, která bude představovat prvek spojového seznamu.
- 9) Slovy popište význam následující deklarace:

```
int * f ( int, int * );
```

Na následující stránce jsou další tři příklady

10) Necht' jsou dány deklarace:

```
class A { };
class B : public A { };
class C : public B { };
A * p = new B;
```

Jaké budou typy a hodnoty následujících výrazů:

```
dynamic_cast < B * > (p)
dynamic_cast < C * > (p)
```

11) Necht' jsou dány deklarace:

```
class A
{
    public:
        virtual void f ();
        void g ();
};
class B : public A
{
    public:
        virtual void f ();
        void g ();
};
A * p = new B;
```

Které funkce budou zavolány následujícími příkazy ?

```
p->f ();
p->g ();
```

12) Necht' je dána procedura pro násobení matic:

```
const N = 100;
type pole = array [1..N, 1..N] of real;
procedure mult (var v: pole; var a, b: pole);
var i, j, k: integer;
    s: real;
begin
    for i := 1 to N do
        for j := 1 to N do begin
            s := 0;
            for k := 1 to N do
                s := s + a [i,k] * b [k,j];
            v [i,j] := s;
        end;
    end;
```

Nalezněte chybu při použití této procedury v následující situaci:

```
mult (D, D, E);
```

Navrhněte vhodnou opravu.

Příklad 1:

```

Const n = 100;
Var  a: array [1..n] of real;

Procedure QuickSort (ii, jj: integer);
Var  i, j, s: integer;
      h, t: real;
Begin
  i := ii;
  j := jj;
  s := (i + j) div 2;
  h := a [s]; (* pivot *)

  while i <= j do begin
    while a[i] < h do i := i + 1;
    while a[j] > h do j := j - 1;

    if i <= j then begin
      t := a[i];
      a[i] := a[j];
      a[j] := t;
      i := i + 1;
      j := j - 1;
    end;
  end;

  if ii < j then QuickSort (ii, j);
  if i < jj then QuickSort (i, jj);
end;

Begin
  QuickSort (1, n);
End.

```

Příklad 2:

```

class Node
{
  public:
    int key;
    Node * prev;
    Node * next;
};

Node * first, * last;

void insert_last (int new_key)
{

```

```

Node * n = new Node;
n->key = new _key;
n->next = NULL;
n->prev = last;

if (last == NULL)
    first = n;
else
    last->next = n;
}

```

Příklad 3:

```

class Node
{
public:
    int key;
    Node * left, right;
};

Node * root;

Node * search (int value)
{
    Node * p = root;
    while (p != NULL && p->key != value)
    {
        if (p->key < value) p = p->left; else p = p->right;
    }
    return p; // ukazatel na nalezenou polozku, nebo NULL pokud hodnota nebyla nalezena
}

```

Příklad 4:

Výjimky dovolují přerušit výpočet a pokračovat v místě pro ošetření chyby či neobvyklé situace.

Výjimku lze vyvolat příkazem **throw** výraz; nebo výjimka vznikne chybou v programu (dělení nulou, použití nulového ukazatele, ...)

Příkaz **try** zachycuje výjimky vzniklé v příkazu následujícím po klíčovém slově **try**.

Příkaz **try** obsahuje jednu nebo více částí **catch** pro zpracování vzniklých výjimek. Při zachycení výjimky se vyhledá část **catch** jejíž parametr typově odpovídá vzniklé výjimce. Pokud vhodná část **catch** neexistuje šíří se výjimka dále.

Pokud není výjimka ošetřena v původní funkci, šíří se výjimka do funkcí, které původní funkci volaly. (Pokud se pro výjimku nenaleznou vhodná konstrukce **catch**, je zavolána standardní funkce **terminate**.)

Příklad 5:

Destruktor je metoda třídy volaná v okamžiku zániku instance.

Příklad deklarace

```
class C
{
    private:
        int * p;
    public:
        C () { p = NULL; } // konstruktor
        ~C () { if (p != NULL) delete p; } // destruktore
};
```

Instance dynamické proměnné zanikne při volání operátoru delete.

```
C * u; u = new C; ..... delete u;
```

Instance lokální proměnné zanikne při opuštění oblasti viditelnosti ve které byla proměnná definována.

```
{ C v; ..... /* zde je volán destruktore */ }
```

Globální a statické proměnné zanikají při ukončení programu.

Příklad 6:

První středník reprezentuje prázdný příkaz, který je tělem cyklu:

```
while (n < 10) ;
```

Pokud je $n < 10$ je tento cyklus nekonečný.

Pokud je $n \geq 10$ neproběhne tělo cyklu ani jednou.

Po cyklu následuje příkaz pro zvětšení proměnné n .

Příklad 7:

```
while (p != NULL && p->key != value) p = p->next;
```

V okamžiku kdy zpracováváme poslední prvek seznamu (nebo pokud je seznam prázdný), proměnná p obsahuje nulový ukazatel, a proto nelze vyčíslit výraz $p->key$.

Zvolím variantu, která nejprve testuje ukazatel, zda není nulový.

Pokud je první operand před $\&\&$ nepravdivý, druhý operand se nevyhodnocuje.

Příklad 8:

```
template <class T>
class Node
{
    T value;
    Node <T> * next;
};
```

Příklad 9:

Funkce `f` vracějící jako výsledek ukazatel na celé číslo (`int`).
Funkce má parametry typu `int` a ukazatel na `int`.

Příklad 10:

`dynamic_cast <B*> (p)` je typu `B*` a ukazuje (po přetypování) na objekt `p`
`dynamic_cast <C*> (p)` je typu `C*` a má nulovou hodnotu

Příklad 11:

`p->f ()` volá funkci `B::f` (funkci `f` ze třídy `B`), neboť `f` je virtuální.
`p->g ()` volá funkci `A::g`, neboť `g` není virtuální.

Příklad 12:

V případě volání procedury `mult (D, D, E)`
odkazuje parametr `v` a parametr `a` na stejnou proměnnou.
Všechny parametry jsou předávány odkazem.

Při uložení první hodnoty do výsledného pole `v` dojde změně levého operandu `a`.

Tomu lze zabránit tím, že vstupní operandy budeme předávat hodnotu.

Řádku

```
procedure mult (var v: pole; var a, b: pole);
```

nahradíme řádkou

```
procedure mult (var v: pole; a, b: pole);
```